

Hospodin je cestou vedl... Ex 13, 21.

Pět set švestek

Možná jste to už někdy zažili. Člověk má své teplé „*vysezené hnízdečko*“ a náhle přijde, docela nenápadně a neohlášeně, změna. Je to chvíle, kdy po nás život, tedy jeho dárce, chce, abychom toto hnízdečko opustili. Prostě *přijde čas stěhování*.

Kdo něco podobného zakusil, dobře ví, že si své hnízdo vzít s sebou nemůžeme. Je třeba si posbírat *svých pět švestek* a zabydlet se v hnízdečku novém. Jenže ouha! Může se stát, že těch švestek není pět, ale třeba *pět set*.

Právě tato situace nastala u mne, když bylo třeba zvednout kotvy v Lichnově a přesunout se do Oder. Několik dní jsem snášel věci ze všech pokojů, třídil je a vkládal do banánových beden. Pohled to byl velmi zajímavý. Řeknu vám, upřímně, *tolik zbytečných věcí* pohromadě jsem dlouho neviděl.

A tak bylo třeba dodat si odvahy a zbytečnosti s nezbytnou úctou a melancholií vložit *do odpadkového koše*. Ať už to byla zaprášená skripta, která jsem poprvé a taky naposledy otevřel před zkouškou ve škole, vypsané fixy, staří plyšáci, děravé kalhoty a podobné věci, které jsem měl vyhodit už dávno. Ten pocit odlehčení ale stál za to.

A tak mě napadá, že podobné je to s naším duchovním životem. Nasbírám si totiž také velmi rychle *spoustu věcí, které zbytečně zabírají místo* v naší mysli i v našem srdci. Ať už jsou to tzv. „zaručené zprávy“ o chybách těch druhých, nesplněné sliby, touha po věcech, které nám nenáleží nebo třeba neodpuštění nějaké té křivdy.

Je tedy dobré čas od času provést takové duchovní stěhování, kdy opustíme své vyhřáté hnízdečko, vezmeme s sebou jen to skutečně důležité. To ostatní musíme mít odvalu opustit. Jako křesťané *přece jsme stále na cestě*.

P. Petr Kuník

Paradox naší doby

Paradoxem naší doby je, že máme vyšší budovy, ale malichernější povahu, širší autostrády, ale užší rozhled. Více nakupujeme, a přesto máme méně a ještě méně si toho užíváme. Máme větší domy a menší rodinu, více pohodlí a méně času. Disponujeme větší vzdělaností, menším rozumem, větším věděním, menším uznáním, máme více odborníků, přesto máme více problémů, máme víc léků, přesto jsme méně zdraví. Přehnaně mnoho pijeme a kouříme, bez rozmyslu nakupujeme, málo se smějeme, rychle řídíme, rychle se rozzuříme, dlouho jsme vzhůru, unaveni vstáváme; málo čteme, moc se díváme na televizi a málokdy se modlíme. Mnoho mluvíme, častěji nenávidíme, řidčeji máme rádi. Znásobili jsme své statky, snížili jsme svou hodnotu. Přidali jsme roky k životu, ne život rokům. Došli jsme k Měsíci, ale těžko přejdeme na druhou stranu cesty proto, abychom se setkali s novým sousedem. Podmanili jsme vesmír, ale ne svůj vnitřek. Děláme větší, ne lepší věci. Očistili jsme ovzduší, ale zašpinili zemi. Podmanili jsme atom, ale nejsme pány nad svými předsudky. Více píšeme, míň se učíme, více plánujeme, méně uskutečníme. Žijeme ve spěchu, neumíme čekat. Více počítačů vyrábíme, abychom měli více informací, přesto méně a povrchně komunikujeme.

Je to doba rychlého občerstvení, pomalého trávení, je doba velkých lidí, malých charakterů, mimořádných zisků a plytkých vztahů, luxusnějších bytů, ale rozpadlých domovů. Je dobou bleskových cestování, jednorázových plenek, povrchního morálu, tabletek, které jsou na všechno dobré: rozveselí, uklidní, zabijí. Je taková doba, kdy je přemíra ve výkladu, málo na skladě, kdy technika ti doručí tento obsah a ty můžeš volit, jestli obsah vymažeš nebo se rozdělíš.

Dbej na to, abys věnoval trochu času svým blízkým, nebudou věčně při tobě. Mysli na to, abys měl vlídné slovo k osobě, která s úctou hledí k tobě, neboť ten malý človíček vyroste a opustí tě.

Dbej na to, abys objal toho, kdo stojí blízko tebe, neboť to je jediný pohled, který můžeš dát a nestojí ani haléř. Řekni svému protějšku a blízkým „mám tě rád“ a dej jim to pocítit. Jedna pusa, jedno objetí napraví křivdy, když vychází z hlubokého nitra. Chytni ho za ruku a uchovej ten okamžik na dobu, kdy už nebude s tebou. Věnuj čas tomu, abys měl rád, abys mluvil, abys předal hodnotné myšlenky. A vždy mysl na to: život se nedá měřit tím, jak dlouho dýcháme, ale těmi okamžiky, od kterých se dech zastaví.

z maďarského zdroje: „Slovo, hlas ducha“ přeložila M. Moravcová

Smějící se oči

Phil Bosmans

Když se ti někdy zdá,
že je život příliš těžký,
zkus trochu napodobit klauna,
kterému sice srdce pláče,
ale přece se smíchem hraje na housle
pro jedno dítě,
aby se vyléčilo
ze slz svého srdce.

Jitka Jakubíková

Nový pan farář

Změny patří k životu, stejně jako vítr patří k cestě po moři. Vše je třeba naučit se přijímat jako milost, kterou dává Bůh. Ještě před prázdninami málokdo tušil, že se vymění váš duchovní správce. Stalo se tak dekretem, který napsal náš biskup František otci Vladimírovi. Stálo v něm: **Ostrava - Mariánské Hory**. Naopak v tom mém na prvním místě čtyři velká písmena: **ODRY**. A pak ještě spousta dalších jmen, ze kterých jde až hlava kolem: **Dobešov, Mankovice, Pohoř a Veselí u Oder**. K tomu ještě otce Vladimír něco říkal o **Tošovicích, Klokočůvku, Vítovce**,

Loučkách Jakubčovicích. Když pominul prvotní úžas, pokračoval jsem ve čtení dalších řádků: ...*zde máte jako dobrý pastýř vykonávat pod řízením diecézního biskupa pastorační péči o sobě svěřené společenství.*

Sobě svěřené společenství. Pokud Bůh něco svěřuje, nejlépe ví proč. „*Kdo rozumí jeho úsudkům*“, říká Písmo svaté. S důvěrou v jeho pomoc jsem přijal tento úkol služby. Vám všem touto cestou děkuji za milé přijetí a zároveň prosím vás o modlitbu a pochopení v tom, že věci se v mnohém mohou měnit. To co je však neměnné je Boží milosrdenství, které jak věřím, nás všechny nadále ponese.

A tak tedy pár slov o novém panu faráři:

Narodil se 28. dubna roku **1969 v Krnově**, kde také vyrůstal a započal svůj vzdělávací proces. Prvním důležitým zlomem na jeho životní pouti bylo absolvování Středního odborného učiliště hudebních nástrojů **v Hradci Králové, obor varhanář.**

Přes všechnu ostražitost vychovatelů se nepodařilo mladého učně uchránit vlivu křesťansky smýšlejících vrstevníků. První návštěvy far a salesiánských chaloupek byly umocněny vědomím ilegality a určitého dobrodružství. Bůh se ale s touto rovinou víry nespokojil. Na cestě byl proto připraven poprvé také ***Eucharistický chléb a svátost Ducha***, který přišel, jako mocná síla, provázející dva následující roky ***vojenské služby v Plzni*** na Borech 1988-1990.

Po třech letech práce v krnovské ***firmě Rieger - Kloss*** přichází další velmi důležitý okamžik. Volání k následování Pána v kněžské službě. Po studiu v litoměřickém Konviktu, Teologické fakultě a pětileté formaci v Arcibiskupském semináři v Olomouci, přijímá bohoslovec Petr Kuník po roční jáhenské službě ve Frenštátě p. R. roku **2000 svátost kněžství.** Jeho prvním samostatným místem se stala farnost Lichnov u Nového Jičina spolu s farností Vlčovice. To až do června letošního roku, kdy se staly jeho novým domovem Odry.

P. Petr Kuník

Otec Zdenko dostal Veselí

Mezi novinky, které se udály přes prázdniny, patří také jmenování otce Zdenka Vavra administrátorem farnosti Veselí u Oder. Kromě církevní školy sv. Anežky, na které působí jako školní kaplan, bude mít tedy jako pastýř na starosti veselské farníky. Kaplanem, správněji vikářem v Odrách, stále zůstává. Jen bude možné, že ho v oderském kostele neuvidíte tak často jako doposud. *K jeho službě mu přejeme mnoho nadšení, sil a darů Ducha svatého.*

...ta jižní Morava, je jistě krásná zem...

Volno ze školy, odpočinek, pohoda a zábava. To všechno přinášejí letní prázdniny dětem. Rodičům začínají starosti co s dětmi, když oni musí do práce. A proto máme babičky a dědečky, dovolené a letní tábory. I když mám vlastní děti dospělé, deset dní strávím na letním táboře jako kuchařka a starám se o bříška malých dětí. Samozřejmě, mám svoje osobní volno, které využívám k odpočinku, k procházkám a zajdu také do kostela.

Na tento tábor do Hrádku u Znojma jezdí děti z Oder a okolí už několik let (já jsem s nimi byla potřetí). Tamní lidé nás už znají. Já osobně jsem se seznámila s některými obyvateli. Před dvěma lety jsem zašla do místního kostela i s naší Káťou. Bylo to v neděli, a proto jsem se velmi podivila, že naše malá byla jediné dítě v kostele. Lidí také bylo málo. Kostelík menší než náš a ještě prázdný? A na Moravě? Pan farář přivítal nejmenší návštěvnici i mě. Hned jsem poznala, podle jeho mluvy, že je to krajan. Po mši jsem si s ním popovídala. Dozvěděla jsem se, že je z Frýdku-Místku a zná otce Bohuslava a i otce Zdenka. Cestou z kostela jsem si povídala s místními farníky. Vyptávali se, odkud jsme. Naše Kateřinka se jim moc líbila. Zeptala jsem se, proč bylo v kostele tak málo lidí a žádné děti. Řekli, že nejsou se svým

pastýřem spokojeni. Jednou o Vánocích, na půlnoční mši, kostel byl zaplněný do posledního místa, jim kněz řekl: „Co tady chcete, kde jste byli celý rok?“ Zlobil se na ně, že během roku lidé do kostela nechodí. Zemědělský kraj, hodně práce a málo času. Lidé se urazili a přestali, až na výjimky, chodit do kostela úplně. Když jsem letos zavítala do kostela, byla jsem mile překvapená. Kostel byl plný, i když dětí a mladých bylo poskrovnu. Po mši svaté byla na nádvoří hostina. Dvě farnice měly narozeniny. Jedna slavila 89 let, druhá 70. Stoly se zákusky, koláčky, chlebičky, vínem, becherovkou, kávou a čajem stály těsně u vchodu na nádvoří tak, že se málem nedalo projít. Každý byl hostem, i já. Nový pan farář (34 let, jejich benjamínek) se se mnou přivítal, vyptával se, odkud jsme k nim s dětmi přijeli, a jak se nám tady líbí. „Líbí, líbí“, odpovídám, „vždyť jsem tady už potřetí a můj syn se snachou, kteří jezdí jako vedoucí, dokonce posedmé“.

Lidé v Hrádku jsou velmi milí a pohostinní. Když jsme od nich chtěli koupit nějakou zeleninu nebo ovoce, o penězích nechtěli ani slyšet. „To je pro děti, to nechte tak.“ V místním obchodě totiž zeleninu neprodávají, každý má svoji vypěstovanou na zahrádce. Ale jak už jsem řekla, nic nebyl problém. Cokoliv jsme potřebovali, lidé nám se vším ochotně vyhověli, ať se jednalo o brambory, okurky, rajčata nebo švestky.

Těším se opět na příští léto, snad se znovu do Hrádku podívám. Moc se mně i našim mladým v tomto kraji líbí a těšíme se na nové zážitky i nová přátelství.

Marta Matyášová

Slavnost na Veselí

5. 9. 2010 se u nás na Veselí slavila česko-německá mše svatá. Při bohoslužbě slova se 1. čtení četlo německy. Po evangeliu spolu s oderským překladatelem, panem Goldem, měl německý kněz promluvu. Proměňování proběhlo v latinském jazyce. Svaté přijímání podávali oba kněží. Po mši svaté jsme šli v průvodu do

kaple svaté Anny, kde mělo několik lidí proslov. Poté byla posvěcena deska se jmény padlých a zavražděných německých obyvatel z Veselí během 2. světové války.

Vojtěch Šrámek ml.

Při letošní výměně kněží došlo i na Veselskou farnost. Od 1. 9. byl o. biskupem jmenován o. Zdenko Vavro jako administrátor farnosti Veselí. Tato zpráva nás mile překvapila a potěšila. Otcí přejeme, aby se mu u nás dařilo a líbilo a těšíme se na jeho duchovní vedení a další spolupráci s ním.

V+D Šrámkovi

Ohlasy z výletu pro děti

Chtěli bychom Ivě poděkovat za připravený výlet pro děti. Ptala jsem se dětí, co se jim nejvíc líbilo a bylo zajímavé poslouchat, jak mezi sebou mluví.

Takže Martínkovi se líbila nejvíc hra, kdy běželi a našli dobroty, u zatačky dole a pak z nich měli oslavu... Kačka mu do toho skočila a říká, „*mně se líbilo, jak jsem si vzala oplatek...*“

Mart'á říká, „*no, mně se líbilo, že jsme si to (oplatek) nemohli vzít. Já jsem radši rychle utíkal, protože jsem to chtěl. Moc.*“

A Kačka na to říká, „*měl sis vzít též!!!*“

(pro vysvětlení: Děti měly odolat pokušení - natáhnuté ruce s oplatkem, nebo oplatkám pověšeným různě po stromech...Starší kluci dětem tyto oplatky hoooodně nabízeli ☺ a že nabízeli důkladně - Kačka neodolala, přesto, že na ni ostatní děti volaly...neber!!!)

Martínek a Kačka a maminka Kučerková

Letošní prázdniny nebyl farní tábor, tak jsme byly rády, že nás Iva Jasná pozvala aspoň na jednodenní výlet. Putovali jsme po stopách Narnie. Než přestalo pršet, hráli jsme na faře hru. Pak jsme se vydali do lesa. Po cestě jsme hráli různé hry a soutěže: prošli jsme skříní, schovávali jsme se, hledali jsme čísla, při štafetě jsme předávali dopis, odolávali sladkostí (někdo neodolal). Až jsme doputovali k Schindlerům, kde jsme se osušili, ohřáli a posilnili. Přestože jsme nevyhráli, výlet se nám moc líbil. Těšíme se na další. Otec Petr nám celý den zpříjemňoval svým focením.

Dáška a Terežka Šrámkovi

Prázdninový výlet s Ivou byl bezva

Otec Petr nás hodně fotil a hrál si s námi. Vedoucí skupin v jedné hře nás hledali, ale my jsme se dobře schovali a to do sena. Výlet byl v lese a na louce, cestou k Schindlerům jsme hráli další hry. Námětem na tyto hry nám bylo 10 předem vyprávěných příběhů. Potom u Schindlerů doma v obýváku začala mše svatá, seděli jsme na karimatkách a křeslech. Po mši svaté jsme opékaly párky.

Magda Jakubíková

Fotografie z výletu i jiné pěkné obrázky najdete na webových stránkách web.katolik.cz/kunik

Mé poděkování patří Pánu Bohu, všem pomocníkům s čímkoliv a hlavně vám dětem, protože bez vás by všechno to snažení bylo k ničemu. Už dnes se na vás těším při dalším výletě.

Iva Jasná

Modlitby matek

Všechno začíná touhou... (N. Sachsová)

Milé maminky, babičky a prababičky...

Každé tři měsíce se při setkání Hnutí Modliteb matek na celém světě, schází maminky, babičky a prababičky k setkání a ke společným modlitbám na stejný úmysl:

V pátek - modlitby pokání za vlastní hříchy

V sobotu - modlitby pokání za hříchy světa

V neděli - modlitby chval a díky za požehnání

V naší farnosti bychom rády se k těmto modlitbám připojily. Tentokrát je Modlitební triduum svoláno na 24. - 26. 9. 2010. Každý den v 15 hod.

V kostele sv. Bartoloměje v Odrách bychom se setkaly všechny skupinky v pátek 24. 9. v 15 hod. a pomodlily se křížovou cestu k Božímu milosrdenství a chvíli zůstaly před svatostánkem:
„nechat se proměňovat a uzdravovat Kristem.“

V sobotu zahájení v kostele v 15 hod. tichou adorací a modlitbou pokání za hříchy světa.

V neděli zahájení v 15 hod. adorací před Nejsvětější Svátostí, modlitby díky a chval a zakončení požehnáním a setkáním agapé na faře.

Na setkání se těší a o modlitbu prosí oderské skupinky.

*„Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe...“
(Žalm 55,23)*

Co to vlastně Modlitby matek jsou? Kde vznikly? Co je jejich posláním?

Spiritualita MM je mimořádně jednoduchá- úplné odevzdání se do Pánových rukou v naprosté dětské důvěře.

Skupinky se schází pravidelně 1x týdně ve stejný čas...skupinku tvoří 2-8 maminek a modlíme se z brožurek MM, dodržujeme stanové modlitby (1-9), skrze ně roste síla našich modliteb.

Když se modlíme, všechno, co říkáme, říkáme Pánu...dodržujeme zásadu mlčenlivosti, možné svěřené bolesti nevynášíme, ale v modlitbě se obracíme o sílu a pomoc k Pánu. Při setkání nic neřešíme, neradíme, ale všechno, co říkáme, říkáme Pánu a svěřujeme Jemu.

Při čtení Písma přemýšlíme, co mi osobně chce Pán říct, můžeme říci, co mě oslovilo, jaké má ten den slovo Pána pro mě význam. Modlitby vede vždy jedna maminka, při dalších setkáních se střídáme.

Jsme vděčné za to, že nejsme odkázány samy na sebe, a že nám Pán dočasně dal děti do opatrování...Vědomí, že nejsme samy, nám může pomoci i v péči o naše děti.

*„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání věku.“
(Mat 28,20)*

Kateřina Kučerková

Z myšlenek otce Šebestiána

Na setkání a duchovním cvičení v Moravské Třebové jsme se zamýšlely nad posledním poselstvím Panny Marie z Medžugorje. Duchovní cvičení vedl o. Šebestián - františkán, který se mimo

jiné stará o bezdomovce a přesto přednášky byly plné radosti a ticha... Panna Maria nás vybízí - následujte mě s radostí. A ta radost se nezakládá na lidském zdroji radosti, ale na stavu našeho srdce. Oslovila mě myšlenka, že Pánu stačí dobrá vůle, snaha, lítost, důvěra vedoucí k oddanosti...

Mít vědomí přítomnosti Pána vedle mě... On je na nás soustředěný, jeho srdce je citlivé... Bez Něj nemáme nic... Oslovilo mě, že není v naší kapacitě se setkat s někým v pokoji... je to milost.. **obdarování**... je to **ochutnávka**... to, že spolu vyjdeme je **dar**... a teprve až přijmeme, až budeme objímat nahotu a hříšnost svého bližního, tak se vztahy můžou začít uvolňovat...

Cesta dolů je nutná, aby mohla začít cesta vzhůru...
Bůh nám dá „natolik- nakolik“ budeme od Něj očekávat...

Kéž se to daří mně i Vám přeje Katka Kučerková

Čtyřicáté výročí chrámového sboru

Milí přátelé, jménem všech členů chrámového sboru a orchestru Vás srdečně zvu na závěrečný galakonzert našeho mezinárodního varhanního festivalu Odry 2010. V sobotu 23. října v 19 hodin slavnostním galakonzertem symbolicky oslavíme 40-té výročí založení chrámového sboru a orchestru **Chorus Collegium Odry**. Při této příležitosti bude požehnána nová CD nahrávka chrámového „ansámblu“, která je jistým vrcholem úsilí, snažení se a činnosti chrámového sboru.

V programu galakonzertu vystoupí dva soubory. Od 18.30 hodin bude vytrubovat slavnostní fanfáry soubor **Trubači OMS Přerov**, který bude také galakonzert v 19 hodin zahajovat. Chrámový sbor a orchestr Chorus Collegium Odry se představí také se svými sólisty a bude jakožto jubilant mít hlavní slovo programu koncertu.

Na co se můžeme těšit? Úvodem zazní **Vaňhalův varhanní koncert F-dur**, pro sólo varhanní pozitiv v podání Pavla Rybky a

smyčcový orchestr. Dále zazní *Mozartovo* slavné *motetto Exultate, jubilate*, pro sólo soprán a orchestr, kde se uvede sopranistka Anna Sokolová. Třetí dílo italského mistra *Vivaldiho* bude *Concerto C-dur* pro orchestr a sólo hoboj v podání naší paní ředitelky ZUŠ, paní Aleny Jestřebské.

Závěrečnou tečkou a také hlavním dílem galakonzertu bude *Te Deum* francouzského mistra *M-A. Charpentiera*, které je nám známo svojí krásnou předehrou a znělkou vysílání Eurovize.

S přáním všeho dobrého a radostí z duchovního umění Vás ještě jednou srdečně zvu.

Váš - Martin Jakubík

Výuka náboženství v Odrách

V oběžníku naší diecéze „Acta curie“ prosí otec biskup kněze, aby připomněli na začátku školního roku rodičům jejich povinnost starat se o *náboženskou výchovu svých dětí*. Výuka náboženství je jedinečný způsob jak vyjít závazku křesťanských rodičů vstříc. Duchovní správce má dokonce závazek výuku dětem v plné míře poskytnout.

Jednou z podstatných rysů církve, tedy i farnosti je, že předává *radostné poselství* lidem. I když, především starší děti, mohou náboženství vnímat jen jako jednu z dalších povinností, má pro ně hluboký význam v jejich další hodnotové orientaci. Smyslem není naukou je zahltit, ale dopomoci jim k tomu, aby *vnitřně přilnuli* k Bohu a nebáli se toto své rozhodnutí před druhými obhájit.

Výuka začíná od úterý 14. září 2010

skupina 1. – 2. ročník: čtvrtek 13³⁰ - 14¹⁵ fara

skupina 3. – 4. ročník: úterý 13³⁰ - 14¹⁵ ZŠ Komenského

skupina 5. – 6. ročník: středa 13³⁰ - 14¹⁵ fara

skupina 7. – 9. ročník: úterý 14³⁰ - 15¹⁵ ZŠ Komenského

Vyučující: 1. skupina Iva Jasná, ostatní otec Petr Kuník

Drakiáda

Zveme děti, mládež a jejich rodiče na tradiční podzimní *pouštění draků na Veselí*, spojené se soutěžemi, společným posezením a opékáním u ohně.

Drakiáda se uskuteční *v neděli 3. října ve 14.30* na veselském kopci. Zvláštní ceny čekají na účastníky s mimořádnou kreativitou při výrobě vlastních draků. Malé občerstvení pro děti i dospělé zajištěno, špekáčky s sebou.

Rodáci v Mankovicích

Ve čtvrtek 7. října 2010 přivítají Mankovice své rodáky a jejich potomky žijící v Německu na tradiční návštěvě. Mši svatou bude v 16 hodin společně s místními duchovními celebrovat biskup ostravsko-opavský Mons. František Václav Lobkowicz O. Praem. Setkání se završí společnou večeří v místní restauraci.

Prázdninová fotosoutěž

Termín uzávěrky fotografické soutěže se posouvá až *na konec září*. Připomínáme, že fotografie se odevzdávají v papírové formě nejlépe větší než je rozměr 9x13 a to otci Zdenkovi, Petrovi nebo paní Aleně Dratnalové.

Kategorie:

duchovno (místa spojená s duchovními věcmi)

lidé kolem nás (ti, kteří jsou součástí vašeho života)

radost (volné téma)

V měsíci říjnu budou fotografie vystaveny ve vývěsce farního kostela v Odrách a proběhne také jejich hodnocení a odměnění nejlepších autorů.

Kurz Alfa www.kurzyalfa.cz

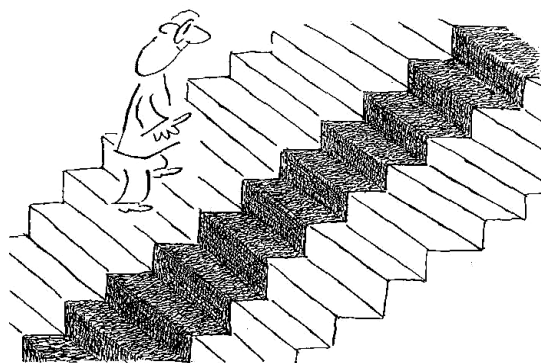
Srdečně zveme zájemce o prohloubení své křesťanské víry na setkání v rámci tzv. kurzu Alfa. Jedná se o sérii promluv na klíčová témata související s křesťanstvím a s následnou diskuzí.

Pod vedení otce Zdenka již začal 10 září. Další setkání se budou konat každý druhý pátek v 19 hodin v Mankovicích v prostorách obecního úřadu.

Nejblížeší poutní slavnosti:

Vítovka, kaple Andělů Strážných, neděle 3. října 2010 v 11⁰⁰

Loučky, kaple Panny Marie Růžencové, neděle 10. října v 11⁰⁰

Bible v kresbách**O pokoře****Filipanům 2, 2-4**

*Dovršte mou radost a buďte stejné mysli,
mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení,
v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností,
nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího
než sebe, každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.*